

Rigsdagstidende.

1851. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 316.

Anden Session.

82de Møde.

Mandagen den 3die Februar.

(Fortf.)

Finantsministeren (fortf.): Saa vil jeg og fremhæve, hvad der [har] viist sig i den allerfjerdste Tid, at, uanseet alle de Offre, Danmark har bragt, uanseet den betydelige udenlandste og ikke ubetydelige indenlandste Gjæld, Danmark har maattet paadrage sig, uanseet den Usikkerhed, som endnu finder Sted i Henseende til Forholdenes endelige Ordning og Barigheden af det Interregnum, hvori Danmark har baa- ret hele Statsgjældens Byrde, — Noget, som dog, hvis der er nogen Rejsfærdighed tilbage, ikke kan vedvare længe endnu — uagtet alle disse Hensyn stiger næsten daglig Danmarks Credit, saaledes, at i dette Dieblik staae de 3 pCt. engelske Obligationer, ansatte efter en Fireprocentis Rentefod, i Gjæringen over al pari; og saaledes er det paa det Sikkerste erkjendt, at Danmark har den Kraft til at gaae Fremtiden imøde, den Kraft til at overvinde mødende pecuniære Bæmseligheder, hvortil den ærede Ordfører saa rigtigt henviste ved Slutningen af sit Foredrag.

Grundtvig: Om jeg endogsaa kunde tiltræde begge de sidste Taleres trostelige Ord om Udsigterne i Fremtiden for Danmarks Pengevæsen, ja, om jeg derved kunde for et Dieblik glemme det gamle sande Ordsprog, som viser, at de største Offre og de største og haardeste Byrder paa ingen Maade give nogen enten Sikkerhed eller Rimelighed for, at ogsaa Alt, hvad der kan komme til, vil lade sig offre og bære, glemme det sande Ordsprog, at det er et Bygtoorn, som trykker Hesten til Jorden, — om jeg ogsaa kunde det, siger jeg, saa kunde jeg dog ikke i dette Dieblik med god Samvittighed stemme for denne Finantslov;

jeg siger, i dette Dieblik, uden at have hørt bedre Oplysninger end dem, der hidtil, saavidt jeg veed, ere Thinget forelagte. Jeg mener saaledes, og det staaer klart for mig, at, efter hvad vi have faaet at vide om de 5 til 6 Millioner, som for det løbende Aar endnu ville blive at dække, saa vilde det i mine Dine, naar vi i dette Dieblik stemte for Finantsloven, saaledes som den nu foreligger for det følgende Aar, paa den ene Side være et Tillidsvotum til Ministeriet i det Hele og til Krigsministeren i Særdeleshed, for Huusholdningen i det løbende Aar, et Tillidsvotum, som jeg maa sige, der skulde ganske andre Oplysninger til, end jeg endnu har hørt Tale om, endstige har seet, førend jeg kunde finde det velgrundet; og paa den anden Side kan jeg ikke skjønne rettere, end at det under Forudsætning af den Fredstilstand, som er indtraadt, og som bestandig fra dette Dieblik af kunde og skulde udvikle sine velgjørende Følger, ligger overmaade nær, at, naar der er et saadant Hul af Millioner at stoppe for det løbende Finantsaar, man da paaany maatte see efter, om det ikke i et saadant Nødsfald var muligt baade at nedsette og opsætte saameget, at dog en Deel af denne Udgift kunde indvindes. Jeg kan derfor ikke forstaae, at vi i dette Dieblik kunne stemme for Finantsloven; jeg kan ikke forstaae Andet, end at den burde til en Efterbetragtning henvises til det Udvalg, som nu skal nedsettes til at afgive Betænkning om Efterbevillingen. Derfor, naar der skal afstemmes i dette Dieblik, da maa jeg stemme mod Finantsloven.

Formanden: Jeg veed ikke, om Noget begjærer Ordet? (Ophold). Der staaer saaledes nu kun tilbage at oplæse Lovforslaget og sætte det til Afstemning; men en fuldstændig Dplæsning af Lovforslaget vil, som det let